



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 16. Ejusdem Auctoris libellus supplex ad Senatum contra Calvinistas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul. XVI. & errores impugnasset, hinc Ministri
A.C. 1566. illum acriter insectabantur, eorum fu-
 rore eo deveniente, ut hujus libri Ty-
 pographum, cum forte Genevam per-
 transiret, captum, & in vincula con-
 jectum die decima septima Decembris
 hoc eodem anno ad multam pecunia-
 riam damnarent, & librum a carni-
 fice ante Urbis Prætorium comburi
 juberent.

§. XVI.

*Ejusdem Auditoris libellus supplicis ad
 Senatum contra Calvinistas.*

Thu. hist. l. Ceterum Molinæus olim Calvinii Se-
38. hoc ann. ctam profitebatur, postea tamen
versus finem. ejurata hac hæresi in Germaniam pro-
 fectus Augustanæ confessioni nomen
 dedit, quam tamen iterum ad vitæ suæ
 exitum penitus execrabatur, ad Eccle-
 siæ Catholicæ sinum reversus; ubi haud
 parum injuriæ, quas a Sæctariis tole-
 rare cogebatur, ad ejus conversionem
 conferebant, quinimo ea ex ratione
 etiam Mense Februario libellum suppli-
 cem Senatui porrexit, in quo triginta
 quatuor accusationum capita protulit,
 quorum præcipua hic referimus. I. Cal-
 vinistæ ex Religionis obtentu seditio-
 sos cœtus agitant. II. pecuniam sine
 Regis mandato sibi adhærentibus im-
 perant. III. suorum Ministrorum con-
 ci-

ciliabula celebrant. IV. Diaconos, Seniores, aliosque ministros instituunt, stipendiis ex plebis substantia eis attributis. V. in his sacris suis cœtibus ecclesiasticis ministri principem locum obtinentes de omnibus causis spreta regii Magistratus jurisdictione cognoscunt. VI. effrenam multitudinem erronea doctrina a se imbutam ad libertatem, & licentiam provocant. VII. ipsi fere omnes exteri, & hospites, nullaque auctoritate legitima ad ministerium vocati, & Genevensis sive civilis, sive sacrae administrationis disciplinam ad evertendum Regnum invehunt. VIII. Ecclesiasticos in sua functione impediunt. IX. omnes suas vires adhibent, ut fidem Regionum subditorum sollicitent.

His dictis Molinæus quasdam odii privati, quo ipsum Calvinistæ prosequerentur, refert causas, quas inter prima erat, eoquod is Confessionem Augustanam, quæ in Germania obtinet, Genevensi, & Helvetica magis sanam dixisset, nec non in suis in consuetudines Parisienses commentariis fanaticos eos, & seditiosos vocasset: eapropter querebatur Molinæus, quod ipsum in concionibus, Synodis, & ubique palam traducerent, ac domesticos, qui ipsum observent, corrumperent, atque amanuenses, ne

Hist. Eccles. Tom. XLVIII. C eo-

Sæcul. XVI.
A.C. 1566.

Sæcul. XVI.
A. C. 1566.

eorum opera uti queat, minis, pretio,
& blanditiis seducerent.

Hoc accusationis caput adeo grave
censebatur, ut Molinæus impetraret,
quatenus in id inquireretur, ubi quatuor
testes desuper auditi rem ita contigisse
denuntiabant, unde ejus accusationes
tam generales, quam particulares fir-
mabantur: verum totum hoc studium
suo caruit successu; quapropter Moli-
næus contra Calvinistarum calumnias
apologiam scribere cogebatur, quam
etiam vulgavit se appellans Simonem
Chaludrum sacrarum literarum Pro-
fessorem, quod nomen veri nominis sui
anagramma (*) erat: præterea corrupte-
las, ac Sectariorum errores penitus
inspiciens falsam eorum Religionem
omnino abjecit: cum vero patriæ suæ
studiosissimus esset, atque emendatio-
nem in Religione, quam tantopere
optabat, in licentiam, & factiones ver-
sam videret, admodum indoluit, ac, si
vita suppeteret, religiose promisit, fo-
re, ut exemplo suo, scriptisque multos
ab errore passim grassante ad Ecclesiæ
Ca-

(*) Hic Author Gallice vocatur *Charles du Moulin*, unde ex hoc nomine *Simon Chaludre* anagramma licet imperfectum confici videtur, quamvis literæ U, & L. superabundent.

Catholicæ finem revocaret: verum paucis diebus adhuc vita superstes die vigesima septima Decembris Anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo sexto ætatis suæ circiter sexagesimo sexto non modo in Ecclesiæ Catholicæ communione, sed etiam inter pietatis affectus vere orthodoxos animam exhalabat: nam recepit Ecclesiæ Sacramenta cum ingenti devotione præsentibus Claudio Despensio Doctore, Renato Bonelo Bleffiacensis Collegii Rectore, & Francisco Curtio, seu Curtino Parocho ad Sanctum Andream de Arcubus, qui omnes morienti assistebant. Corpus ejus sepultum est in ejusdem Ecclesiæ cœmeterio circa horam octavam vespertinam absque ulla pompa funebri: ejus vero sepulcrum doctus Antonius Moratus epitaphio admodum simplici honorabat, & Julianus Brodeau ejus vitæ historiam conscripsit, quæ tamen non nisi diu post ejus obitum publicam lucem aspexit. De cetero Molinæus ex primo connubio reliquit duas proles, filium scilicet, ac filiam.

§. XVII.

Caroli Molinæi opera.

Inter hujus Scriptoris opera reperiuntur non pauca, quæ de jure civili, ac diversarum Provinciarum consuetudinibus

C 2

nibus

Sæcul. XVI.

A.C. 1566.